

18. august 2009

UKA 2009/109

I medfør af § 35 i Inatsisartuts forretningsorden fremsættes hermed følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om at fremme, at både den kvindelige nationaldragt og mændenes nationaldragt fremvises internationalt som klodens smukkeste nationaldragter også for at fremme kendskabet til grønlandsk kultur, samt at man bør udvikle fremstillingen af nationaldragterne.

(Medlem af Inatsisartut Ruth Heilmann, Siumut)

Begrundelse:

Målet må lære at udnytte kulturen til at markedsføre vort land og udnytte dette inden for handel. Vi må udnytte muligheden for at markedsføre os i kraft af vor kulturel særegen og vores moderne kultur. Herigennem kan vi styrke vores selvforsyningsgrad og øge vores stolthed.

Vi har en mangfoldig kultur. Vore besiddelser, viden og traditioner er hvad der definerer os som et folk, som er unikt og som vi bør være stolt af, der bør bruges til at markedsføre os ikke mindst ved brugen af vores verdens smukkeste nationale dragter.

Andre lande fremhæver deres musikere, kunstnere og andre udøvere af kunsten og deres hverv til at skabe indtjening. Mange dygtige kunstnere i vores land har brug for rådgivning for at skabe et bæredygtigt erhverv, der ikke hviler på tilskud.

Siumut vil bane vej for kulturen bliver betragtet og prioriteret lige så højt som andre erhverv med dertil hørende bevillinger.

Man bør udvikle syning og fremstilling af nationaldragterne: Storkommunerne er nu blevet oprettet i 2009, og der koncentrerer nu om opgaveløsningen i den forbindelse. Nogle arbejder med skindsystemer og skindgarverier på en ganske god måde, og disse kan udvikles videre. Der findes mange langs kysten med kundskaber på disse områder, og nogle kan give viden fra sig, og hvis vi skal have gavn af denne viden, er det meget nødvendigt at vi laver vidensindsamling på området, personerne med denne viden bliver jo ældre. Der synes at være behov for en koordineret indsats for at denne viden kan blive indsamlet og udviklet.

Der er behov for oprettelse af en uddannelsesinstitution for både kvinder og mænd, for at håndarbejdet kan bevares for vore efterkommere, og også for at endnu flere kan få gavn af disse muligheder, dette er meget påkrævet. Det er vigtigt at mændene er med i dette arbejde, der findes jo også mænd som på lige fod med kvinder kan bære sig på dette område.

Også i udviklingen af Atuarfitsialak kan man på denne måde skabe uddannede medarbejdere indenfor håndarbejdets område, som jo efter min mening må være en målsætning i sig selv.